

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliæ Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

43. An Episcopus ex hoc decreto possit dispensare in irregularitate occulta
mandantis, si mandatarius excessit mandatum, it ut mors sequuta sit? Et
an si quis percuriat prægnantem in utero sine ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76359](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-76359)

322. Tract. III. De Potestate Episcoporum,

Dicendum est igitur licere Episcopo dispensare in quacunque irregularitate, orta ex cuiusvis membris occulta mutilatione. Ratio est: quia Tridentinum volum prohibuit dispensandi facultatem in irregularitate orta ex homicidio; sed mutilatio non est homicidium: ergo Episcopus poterit in illa dispensare: excepto enim firmas regulam in contrarium. Vnde venit refellendus Franciscus Leo in Thes. Eccl. part. 2. cap. 8. num. 8. & Sanchez cum aliis per eum relatis, dum lib. 1. Operis Moralis, cap. 10. num. 49. docet, ex eo, quo mutilationis irregularitas non solum sit ex delicto, sed etiam ex defectu perfectae lenitatis; idcirco Episcopis hanc facultatem non compete, cum Tridentinum cisdem Episcopis concedat facultatem dispensandi in solis irregularitatibus ex delicto. Nam, vt benè Garzias num. 35. quamvis ratio, & finis imponendi irregularitatem homicidio, & mutilationi, sit significatio perfectae lenitatis Christi Domini; ramen ista irregularitas absoluere, & simpliciter est ex delicto, & in illius personam constituta; & idcirco predicta ratio à Sanchez allata non procedit.

Et ideo sententiam affirmatiuam esse communem, & tenendam docet nouissime me citato Machadus de Perf. Confess. tomo 1. lib. 1. parte 3. tract. 17. docum. 12. num. 7. ubi sic ait: Queda gravemente dudoso, y controverso entre los Doctores si en los casos de irregularidad; en que el Obispo no puede de dispensar; por ser de homicidio; pudiendo por los medios en la que proniene de la mutilacion de algun miembro. Sanchez, y otros Autores sienten que no. Pero la contraria opinion & conviene a saber, que es dispensable por el Obispo la Irregularidad, que se contrarie por la mutilacion de algun miembro) es mas comun, en cuyo fauor trae Barboza diez y seis Autores, que resiere, y sigue finiora muchos a quienes cita, y segue tambien Diana. Haec Machadus; quibus addit Doctores, quos ad fatetatem etiam me citato adducit Bárbara de Poestate Episc. parte 2. Alleg. 39. num. 49. vide etiam Calpensem in cursu Theol. tomo 2. tract. 26. disput. 5. sect. 17. num. 119.

Sed hoc in Res. p. 46. §. 11. Cursum prope finem, vers. & quidem viuum.

Nota hic obiter mutilantem membrum inimici iam mortui non incurire irregularitatem, cum membrum mortui non dicatur nec simpliciter membrum, utpote carens anima & vita, sicut homo mortuus non dictr simpliciter homo. Ita Tolterus lib. 1. c. 71. num. 11. Mazuchel de casib. reservu. disput. 2. cap. 7. sect. 3. num. 119.

RESOL. XLII.

An Episcopus possit vigore Concilij dispensare in irregularitate orta, & contraria ex excessu in sua defensione?

Et adueritur, quod qui ob extremam & omnino ineuitabilem vite sua defensionem alium occidit, nullam incurrit irregularitatem, & ideo neque Episcopi dispensatio eget. Ex p. 7. II. 2. Ref. 29.

Sed hoc in Res. p. 46. §. 11. Cursum prope finem, vers. & quidem viuum.

§. 1. R espondeo affirmatiuè: dico igitur posse Episcopum dispensare in irregularitate ex homicidio occulto patrato causa defensionis, non feruato moderamine inculpatae tutelæ, quia huiuscmodi homicidium volitum causa defensionis, non comprehendit sub homicidio voluntario, immo potius, licet non sit mere necessarium, necessarij vim habet, quatenus vitandæ mortis causa sit. Et ita hanc sententiam me citato satis firmat Barboza de poest. Episc. parte 2. Alleg. 39. num. 53. & seqq. Et ratio, quia Concilium cum tribuat facultatem di-

spensandi eum, qui in vita sua defensionem occidit, nisi pariter loquatur de homicida excedente moderamen inculpatae tutelæ, frustra hanc facultatem Episcopis concessisset: siquidem, qui non excedit hanc moderationem, sed ob extremam, & omnino ineuitabilem vite sua defensionem alium occidit, nullam incurrit Irregularitatem. Clemencia, si furiosus de homicidio. Igitur, neque Episcopi dispensatio eget. Et ita me citato tener etiam Marchinus de Sacram. Ordinis tract. 1. part. 9. cap. 1. diff. 3. n. 5. Vide etiam Calpensem in cursu Theol. tom. 2. tr. 25. disp. 5. sect. 17. n. 19.

RESOL. XLIII.

An Episcopus ex hoc Decreto possit dispensare in irregularitate occulta mandantis, si mandatorius excessit mandatum, ita ut mors sequatur sit?

Et an si quis percutiat pregnantem in vita sine intentione causandi abortum, etiam postea ille ex huiusmodi percussione sequatur, non sit homicida voluntarius, unde posset ab Episcopo in irregularitate dispensari?

Et an si quis mandans homicidium in persona unius, si committatur in persona alterius, non incurrit irregularitatem, que contrahitur ex homicidio voluntario, & ideo possit Episcopus dispensare? Ex p. 7. II. 2. Ref. 30.

§. 1.

A ffirmatiuè respondeo; Ideo astero Episcopum posse dispensare cum eo, qui licet in mandatoriis feruo, ut alterius percuteret, sed caueret ne occidet, nam homicidium inde sequens, non est propriè voluntarium respectu mandantis, sed est super hoc voluntarium, etiam si cauale culpabile. Et ita me citato docet Marchinus de Sacram. Ordinis tract. 1. part. 9. cap. 1. diff. 3. n. 5. & alii penes ipsum, quibus ego addo Alzandum, parte 2. cap. 6. num. 4. Molinam tomo 4. tr. 3. disp. 3. num. 7. & Henriquez lib. 14. cap. 19. n. 3. in Gloja litera E. Et ideo ex hac ratione, si quis percutiat pregnantem in vita sine intentione causandi abortum, etiam si postea iste ex huiusmodi percussione sequatur, non est homicida voluntarius, unde poterit ab Episcopo in irregularitate dispensari. Ita contra Naunarrum in Man. cap. 27. num. 240. & alios tenendum est cum Sayro de cens. lib. 7. cap. 7. num. 7. Et hoc etiam me citato docet Marchinus obi supra.

2. Hinc etiam dicendum est, quod mandans homicidium in persona unius, si committatur in persona alterius, non incurrit irregularitatem, que contrahitur ex homicidio voluntario, & ideo potest Episcopus dispensare, ut me citato obseruat Bárbara de poest. Episc. parte 2. Alleg. 39. num. 52. & alii penes ipsum.

RESOL. XLIV.

An vigore huius Decreti Episcopus possit dispensare in irregularitate contraria ex homicidio casuali, quando est publicum: & non solum ad minores Ordines, sed etiam ad maiores, & simplex beneficium, & etiam ad beneficium Curatorem? Ex p. 7. tract. 2. Resol. 1. *

§. 1. N on est dubium, quando homicidium est occultum: difficultas est, quando est publicum. Et negat Garzias de Benef. parte 7. cap. 11. num. 27. & Alzedus in Praxi Episc. parte 2. cap. 6. num. 6. ubi sic ait. Dispensat etiam Episcopus cum homicida